

Kristi förklarings dag, i nådens år 2022 Åke Malander

Tekster: Salme 21; 2. Mos. 3:1-10; 2 Petr. 1:16-18; Mat. 17:1-9; II Joh. 13:31-32

Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.

Med de orden ur Johannesevangeliets inledning får vi en väg in i våra texter i dag, på Kristi förklarings dag. *Vi såg hans härlighet*, säger Johannes. Det som lärjungarna såg och hörde var inte blott och bart en människa och dennes vittnesbörd, nej, det var Guds Son kommen i världen, full av nåd och sanning. Det är till detta, till trons outgrundliga verklighet som vi inbjuds i dag att läsa och lyssna och och tro och ta till oss. Ty just därför uppenbarades Guds Son att vi i honom och genom honom skulle vinna evigt liv och salighet och få del av den gudomliga härligheten.

Vad ger oss då evangelierna för bild av Jesus? Vi läser om hur han gick omkring i landet, undervisade, predikade, gjorde under, förbarmade sig över människor, botade sjuka, och uppväckte döda, och till och med förlät synder. Här är bilden av honom som gjorde oss människor otaligt mycket gott, men vi läser vidare hur han fick röna förföljelse och det ända till döden, döden på korset och att han blev begraven och uppstod på tredje dagen. Det är bilden av honom som utger sig för oss människor, för vår salighets skull, vars lidande och död är för vår skull, är oss till godo.

Idag när vi möter honom på förklaringsberget möter oss en annan bild. Det är samme Jesus som är där, men hans ansikte förvandlas, hans kläder blir skinande vita och han framstår i gudomlig härlighet, och tillsammans med honom visar sig Mose och Elia, det gamla förbundets viktigaste representanter. Bilden av *människan Jesus i ringhet* visar sig också vara bilden av *Guds Son i härlighet*. Ty han som var människa och gick omkring bland människor och gjorde gott mot var man var även sann Gud – i **en** person. Detta är dagens förunderliga faktum, som vi ställs inför med vår evangelietext ur Matteusevangeliet.

Men när vi går till vår predikotext i Joh 13 och hör Jesus säga: *”Nu är Människosonen förhärligad”*, då är han sannerligen inte på något förklaringsberg – han står inför sin djupaste förnedrings stund. Här står vi inför Människosonens outgrundliga hemlighet: Förhärligad – mitt i sin förnedring! Det var inte några utstuderade myter vi följde, säger Petrus när han bekänner sitt evangelium och sitt budskap. Nej, det var vad de hörde och såg. Och likadant skriver Johannes i sitt första brev: *”Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid – om Livets Ord är det vi vittnar”* (1 Joh 1:1). Och som vi också hörde här i början: *”Ordet blev kött och bodde ibland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.”*

Därför stannar vi idag inför Jesu ord: **Nu är Människosonen förhärligad**

Kristi förklarings dag visar oss att: Hans härlighet är den gudomliga härligheten.

Lärjungarna som hade följt Jesus, sett och hört vad han sagt och gjort, och de hade genom Petrus bekänt: *”Du är Messias, den levande Gudens Son”*. Det var inte vad Petrus eller någon annan hade tänkt ut, utan Jesus säger själv till honom: *”Kött och blod har inte uppenbarat detta för dig utan min Fader som är i himmelen.”* Strax efter detta tillfälle vid Cesarea Filippi får Petrus tillsammans med Jakob och Johannes följa med Jesus upp på berget. De vet inte vad som ska ske. Men ännu mer, vad de inte kunnat föreställa sig, det får de vara med om. Jesus som de tyckte sig känna väl, han förvandlades inför dem, så att de såg honom förhärligad i gudomligt ljus. Och fram stod där även Gamla testamentets förgrundsgestalter Mose och Elia och samtalade med honom om hans död, som han skulle fullborda i Jerusalem. Det var en härlighet förunderligare än någon kunde tänka. Sammanhanget, det stora sammanhanget, framträdde där. *Han som var rik men blev fattig för vår skull ...*, han var Guds Son, jämlik Fadern i makt och ära – sann Gud.

En av kyrkofäderna, de som i de första generationerna efter apostlarna hade att formulera den kristna tron inför såväl förnekare som falska profeter, säger i förundran inför denna härlighet på förklaringsberget: *”Det skedde för att han skulle uppenbara sin härlighet, Sonens härlighet från Fadern, och korsets härlighet som han fullbordade.”* Människosonens härlighet är den Enfödde Sonens härlighet. Det som kunde anas, det som glimmade fram då och då och väckte sådan förundran, det som han genom under och tecken visade, det trädde nu fram – i ohöjd glans! Hans

eviga makt och gudomshärlighet, som han alltså *inte* lade av som människa, den träder nu fram fullt synligt: *"Han förvandlades inför dem: hans ansikte lystes som solen, och hans kläder blev vita som ljuset."* Guds härlighet blev uppenbarad genom Sonen, Guds Son, Människosonen, sann Gud och sann människa, vår Herre och Frälsare.

Hans härlighet är försoningens härlighet: Evangelium.

Men den härlighet han visade var inte för syns skull, eller för hans egen skull. Jesus framträdde här tillsammans med Mose och Elia och det heter i Lukasevangeliet att de samtalande med honom *"om hans bortgång som han skulle fullborda i Jerusalem"* dvs om hans lidande, död och uppståndelse, som snart skulle ske. På Förklaringsberget står därför faktiskt lidandet och försoningen i centrum. Det är detta man talar om. Härligheten som visas är därför försoningens och förlåtelsens outgrundliga verklighet. Det var för detta han hade kommit i världen. Ja, det var därför Gud hade sänt sin Enfödde Son och utgivit honom i döden. Det var inte för att vinna egen ära, en egen segerkrans som han, Människosonen, genomgick allt detta. Det var i stället för att vinna den åt oss, för att vi skulle segra och inte gå förlorade. Därför vann han på korset, syndaförlåtelsens härlighet. Och det gjorde han åt oss – åt oss arma människor som ingenting, absolut ingenting förtjänat. *"Han som var rik, blev fattig för vår skull, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika."*

Hans härlighet kan bara ses och tas emot genom tron.

Lärjungarna var förbryllade, ja förskräckta inför det de såg och hörde. Petrus uttrycker det med att han vill göra hyddor till var och en. *"Herre, det är gott för oss att vara här"*, säger han. Vi skulle nog gärna instämma i denna önskan att få vara med där på berget och se och höra. Men lärjungarna måste gå ned från berget igen. De föll ner på sina ansikten, och när de såg upp, såg de ingen utom Jesus allena. Det är en talande bild av den verklighet vi får leva i. Vi kan, korta stunder, leva högt av upplevelser vi får vara med om – många av oss fick för en vecka sedan vara med om en rik och uppbygglig årskonferens. Men se, sedan kommer vardagen, och känslorna som sa oss, *"Här är det gott att vara"*, de tycks försvinna. Men som det var för lärjungarna, så är det också för oss. Jesus försvinner inte med Förklaringsberget, med söndagen och gudstjänsten, utan han finns med oss hela tiden, mitt i vardagen. Ty det som han har gett oss och hela tiden ger oss av sin Nåd och Sanning, det är just den trons härlighet som vi får del av i Jesus Kristus. Ja, vi får tro på Honom, just sådana vi är: Jesus på Förklaringsberget, Jesus på Golgata, Jesus på korset, Jesus den uppståndne, Jesus som kommer till oss med överflödande nåd och skänker oss av den i rikt mått. Ja, så rikt att ingen syndare ska förtvivla. Nej, i stället så får du och jag och alla människor tro på honom och ta till oss hans nåd. Det är trons fördolda härlighet idag och den blir uppenbar för alla på den yttersta dagen.

I stormiga tider, Bland töcken och grus, En skara dock skrider Mot himmelens ljus.

Dess hopp och dess härlighet Världen ej ser, Men före går Herren Med segerns baner.

Till sist ska vi också konstatera att liksom Människosonens härlighet är fördold för världen men likväl skådas av tron, så är det likadant med hans lärjungars, hans kyrka och församlings härlighet, den är en härlighet som *inte* manifesteras i någon yttre glans, makt eller ställning; den är fördold för världen, men skådas av tron: *"Jag gladdes när man sa: Vi ska gå till Herrens hus"*. Tron vet vari kyrkans härlighet och glans och makt består, tron känner evangelium: **"Kyrkans sanna skatt är det allraheligaste evangeliet om Guds härlighet och nåd"** (ur Luthers 95 teser). Predikoämbetet har sin härlighet, som inte alls har något med personen att göra, utan endast och allenast är Ordets och Sakramentens härlighet, som kommer med nåd och syndernas förlåtelse såväl till ogudaktiga syndare som till dem som trälar under Lagens ok och som förvandlar dem till Guds barn och Kristi medarvingar. När de såg upp, såg de ingen utom Jesus allena. När hans kyrka ser sig omkring, ser hon inte på någon eller något utom på Jesus allena. Och all hans härlighet och nåd tar hon emot genom tron allena. Människosonens härlighets rikedom kommer till oss, skänkes oss: **av nåden allena, genom tron allena.** Amen

Sin härlighet han döljer, Från berget går han ner Och Faderns vilja följer, Till korset sig beger. Där skall han tuktad bliva Av Gud, fast Gud han är, Ja, Gud skall övergiva Den Son som han har kär.

Hur underlig hans kärlek, Som honom tvinga kan Från härlighet till smälek! På nytt bestiger han Ett berg. Där skall han strida Och offra för att vi Skall slippa att få lida, Från skulden lösta bli.

Dig vare lov och ära Guds Son i evighet! Låt denna text få bära Oss bud om salighet.

Förklaringsberget låter Oss Kristi Gudom se På Golgata förlåter Han alla syndare. (LP 902: 3-5)